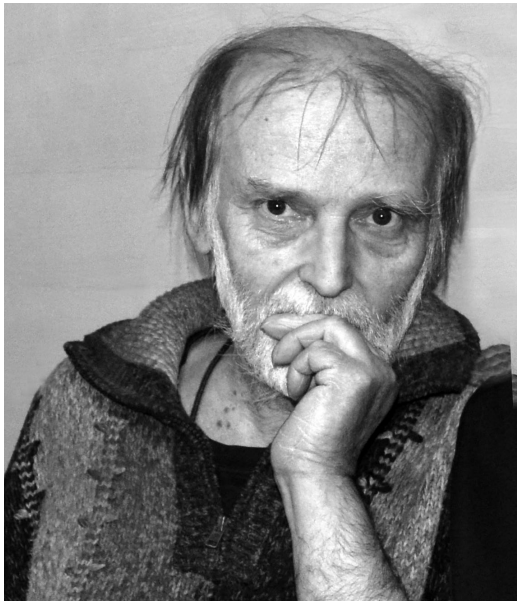

In memoriam

Borut Abram (1954–2019)

Nepojmljivo se zdi, da smo se morali posloviti od Boruta Abrama, dragocenega kolega, izjemnega pravnika. Odšel je prvo januarsko soboto, star še ne 65 let. V Narodni in univerzitetni knjižnici se je zaposlil pred natanko tridesetimi leti, kjer je skoraj ves ta čas opravljal naloge glavnega tajnika knjižnice. Užival je v zapletenih pravnih izzivih, za katere je vedno našel enostavne rešitve, ki so se nam zdele tako rekoč samoumevne, pa seveda niso bile, saj so temeljile na njegovem vrhunskem znanju. Vsem je bil odličen svetovalec, in to ne le v pravnih vprašanjih, ampak tudi v bolj poglobljenih ali čisto vsakdanjih. V lepem spominu ga bodo obdržali tudi kolegi iz drugih javnih organizacij.

Po diplomi na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani in opravljenem pravosodnem izpitu je svojo profesionalno pot začel na sodišču v Ljubljani. Bil je preiskovalni sodnik, znan po natančnosti in doslednosti. A njegova radovednost in želja

spoznavati širše pravno področje ga je pripeljala v Narodno in univerzitetno knjižnico in v knjižničarstvo. Bil je eden redkih pravnikov v knjižničarski družini. Dragoceno je bilo njegovo sodelovanje pri pripravi zakonov in podzakonskih predpisov s področja knjižničarstva. Vedno je bil pripravljen pomagati knjižnicam s pravnimi mnenji in nasveti s področja knjižnične normative, delovanja javnih zavodov, javnih naročil in predvsem pri reševanju zapletenih avtorskopравnih vprašanj. S svojim znanjem in vztrajnim zavzemanjem za pravno perfektnost je vgradil in zapustil trajen pečat urejenega in pravno korektnega poslovanja Narodne in univerzitetne knjižnice. Njegovo strokovno znanje nam je prišlo prav tudi pri načrtovanju gradnje NUK 2, kjer je v obdobju 1994–2002 svetoval tedanjemu ministrstvu za znanost in tehnologijo. Poznavanje prava javnih naročil je pripomoglo k uspešni in pravilni izpeljavi množice zahtevnih postopkov in sklepanja pogodb. Borut je strokovno obvladal zapleteno delovnopравno zakonodajo, tako da NUK v vsem njegovem obdobju skoraj ni imel delovnopравnih sporov. A njegovo najljubše pravno področje je bilo avtorsko pravo. Vestno je spremljal spreminjanje evropske zakonodaje in sodne prakse, sodeloval pri oblikovanju slovenske zakonodaje ter reševal vrsto konkretnih avtorskopравnih zapletov. S predavanji, neposrednimi nasveti in prek bibliotekarskih izpitov je zaslužen za dvig ravni znanja slovenskih knjižničarjev ter njihovega zavedanja o pomembnosti avtorskopравne ureditve za knjižnice. Posebej gre omeniti njegov prispevek pri urejanju avtorskopравnih razmerij pri digitalni knjižnici ter pri pravni podlagi reševanja prostorske stiske NUK pri najemu in odkupu prostorov na Leskoškovi.

Borut Abram je bil izredno izobražen in načitan, pravi erudit in filozof. Njegovi pogledi so močno presejali pravne okvire, in prav zaradi te svoje širine je bil tako odličen pravnik. V prostem času je bil tudi ljubiteljski zbiratelj različnih prevodov nekaterih znanih knjižnih del, saj je obvladal celo vrsto tujih jezikov, med drugim seveda latinščino in grščino. Bil je strasten zbiratelj dragocenih kovancev, v mnogih letih je zbral izredno dragoceno zbirko. Kakšen drobec nam je včasih s ponosom prinesel pokazati tudi v NUK, ponavadi takrat, ko mu je uspel kakšen odličen nakup.

V njegovem drugem domu, Narodni in univerzitetni knjižnici, smo resnično hvaležni za skupno 30-letno delo, in hkrati zelo žalostni, ker tega ne bo več. Knjižničarji in Nukovci bomo zelo pogrešali njegovo poglobljeno znanje, široko pravno razgledanost in človečnost. Hkrati se zavedamo, da je njegovo delo trajno vtakano v ureditev slovenskega knjižničarstva in njegovega NUK-a, ki mu je bil v celoti predan.

Sodelavci NUK